

РЕШЕНИЕ

№ 6280

гр. София, 25.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 25.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **2256** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на Н. Д. Т. срещу Заповед № РПН22-РА50-133/ 26. 10. 2022 г. на главния архитект на Столична община, район "П.", с която е отказано одобрението на проект за подробен устройствен план - изменение план за регулация на УПИ Х.-358 /ПИ с идентификатор 55419.6708.358 по КККР на [населено място]/ и част от второстепенна улица /ПИ с идентификатор 55419.6708.933/, образуване на нов УПИ Х.-358 - за "Жс", кв. 23 от действащ регулационен план на м. в.з. „П.-Беликата“, район П., Столична община.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспорвания акт, като се иска неговата отмяна. В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата и моли за отмяна на заповедта.

Ответната страна – главният архитект на Столична община, район "Панчарево" се представлява от юрк. Д., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Заинтересованата страна Р. М. се явява лично и с адв. Б., която излага аргументи за неоснователност на жалбата и моли за нейното отхвърляне.

Съдът, като разгледа становищата и възраженията на страните по делото, приложената административна преписка и събраните по делото доказателства, намери

за установено следното:

Н. Д. Т. е собственик на недвижим имот, представляващ поземлен имот с идентификатор 55419.6708.358 по КККР на [населено място], [община] с площ 823 кв.м., представляващ УПИ Х.-358 от кв. 23, местност вилна зона „Беликата“ по плана на [населено място], район „П.“, заедно с изградената в поземления имот вилна сграда.

Със заявление вх. № РПН20-ГР94-885/ 27. 03. 2020 г. Н. Т. е поискал разрешаване изработването на проект за ПУП - И. на в.з. Беликата, [населено място], кв. 23, УПИ 16-358 и второстепенна улица. Искането е за промяна на регулационната граница на УПИ Х.-358, кв. 23, м. в.з. Беликата, като част от улица /ПИ с идентификатор 55419.6708.933/ с площ от 125 кв.м., заключена между УПИ Х.-358 и УПИ Х.-316, 327 се присъединява към УПИ Х.-358. За новообразувания УПИ Х.-358 се определя предназначение „за Жс“.

Със Заповед № РПН20-РА50-68/ 12. 05. 2020 г. главният архитект на район "П." при Столична община е разрешил изработването на искания ПУП за изменение на план за регулация в следния териториален обхват: м.з. Беликата, [населено място], кв. 23, УПИ Х.-358 и второстепенна улица /ПИ с идентификатор 55419.6708.933/. Проектът е обявен на заинтересованите лица, като срещу същия е постъпило възражение от заинтересованата страна Р. Г. М., който е посочил, че достъпът до собствения му имот се осъществява по улицата, частта от която се присъединява към съседния УПИ. Отражено е също, че другата улица е с голяма денivelация и много стръмна. Уточнено е, че с предложеното изменение се засяга и южната граница на притежавания от него УПИ Х.-316, 327, като същата се отдръпва навътре и се включва в границите на бъдещия УПИ Х.-358 „за Жс“, за което няма съгласие.

Предвид това със Заповед № РПН21-РА50-119/ 20. 07. 2021 г. на главния архитект на район "П." при Столична община е прекратено административното производство по одобряване на проект за ПУП-И. на в.з. Беликата, [населено място], кв. 23 за УПИ Х.-358 и второстепенна улица.

С Определение № 977/ 07. 02. 2022 г., постановено по адм. дело № 8448/ 2021 г. по описа на Административен съд - София град, е отменена посочената заповед, като преписката е върната на административния орган за разглеждане и произнасяне по същество по искането на Н. Д. Т.. Определението е влязло в сила на 01. 06. 2022 г., след като е потвърдено с Определение № 5192/ 01. 06. 2022г. по адм. дело № 4233/ 2022 г. по описа на ВАС.

Предвид това е издадена оспорената Заповед № РПН22-РА50-133/ 26. 10. 2022 г. на главния архитект на Столична община, район "П.", с която е отказано одобрението на проект за подробен устройствен план - изменение на план за регулация на УПИ Х.-358 /ПИ с идентификатор 55419.6708.358 по КККР на [населено място]/ и част от второстепенна улица /ПИ с идентификатор 55419.6708.933/, образуване на нов УПИ Х.-358 – „за Жс“, кв. 23 от действащ регулационен план на м. в.з. „П.-Беликата“, район "П.", Столична община. За постанови посоченият акт, административният орган е приел, че в конкретния случай липсват предпоставките на чл. 134, ал. 2, т. б от ЗУТ. В хода на съдебното производство е допусната и изготвена съдебно-техническа експертиза, от чието заключение се установява, че второстепенна улица /ПИ с идентификатор 55419.6708.933/ представлява публична общинска собственост. Част от посочената второстепенна улица завършва с тупик, който води до дълбоко дере.

Същата е разположена между УПИ VI-358, кв. 23 и УПИ VII-316, 327 /ПИ с идентификатор 55419.6708.3150/. УПИ VI-358, кв. 23 /ПИ с идентификатор 55419.6708.358 по действащата КККР на [населено място] и второстепенна [улица].933/ попадат в границите на действащия регулационен план на в.з. "П.-Беликата", район "П." - СО, одобрен със Заповед № 333/ 02. 08. 1982 г. на председател на ИК на СНС. Регулационният план е действащ и към момента на изготвяне на експертизата. Вещото лице е посочило също, че в случая не се откриват данни в документите по делото и в СО - район "П.", които да установяват, че при изготвяне на ПУП незаконосъобразно са отнети 53 кв. м. от имота на жалбоподателя, като техните граници и местоположение не са посочени.

При постановяване на своя акт съдът се довери на приетата експертиза, тъй като същата е изготвена от компетентно вещо лице, което е отговорило в пълнота на поставените задачи.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна и срещу административен акт, който подлежи на обжалване.

Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган и в пределите на неговата власт, предвид т. 6.10 от издадената Заповед № СОА21-ГД09-455/ 22. 03. 2021 г. на кмета на Столична община, публично достъпна на интернет страницата на Столична община, Направление "Архитектура и благоустройство" /nag.sofia.bg/. Обжалваният административен акт е издаден при спазване на законоустановената форма по чл. 59, ал. 2 от АПК, като са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Поради това в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

При преценка на материалната законосъобразност на обжалваната заповед, съдът взе предвид следното:

В конкретния случай Н. Т. е поискал изменение на ПУП, като макар да не е посочено изрично, следва да се приеме, че същото е с правно основание по чл. 134, ал. 2, т. 6 от ЗУТ. Съгласно посочената разпоредба влезлите в сила подробни устройствени планове могат да се изменят, освен на основание по ал. 1, и има съгласие на всички собственици на имоти по чл. 131, ал. 2, т. 1, както и на носителите на ограничени вещни права върху тях, и на концесионерите.

От материалите по делото се установява, че на основание чл. 131, ал. 2, т. 4 от ЗУТ заинтересована страна в производство е и Р. М., чийто имот УПИ е съседен на имота, предвиден за второстепенна улица – публична общинска собственост и чието предназначение се изменя с направеното предложение, предмет на подаденото заявление вх. № РПН20-ГР94-885/ 27. 03. 2020 г. Същият е и заинтересована страна на основание чл. 131, ал. 2, т. 1 от ЗУТ, тъй като от проекта за изменение на ПУП се установява, че се засяга южната граница на УПИ X.-316, 327, която се измества навътре в имота. Р. М. е изразил несъгласие с така предложеното изменение, поради което правилно в оспорваната заповед е прието, че липсват основания по чл. 134, ал. 2, т. 6 от ЗУТ.

Дори да се приеме, че искането на Н. Т. е на основание чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, в каквато насока са твърденията на жалбоподателя и за което липсват каквито и да било доказателства, отново не са основания за одобрение на исканото изменение, поради следните аргументи:

Съгласно чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ влезлите в сила подробни устройствени планове могат да се изменят, освен на основание по ал. 1 и когато при изменение на кадастрален план или при одобряване или изменение на кадастрална карта в урегулирана територия имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с регулационните или е установена непълнота или грешка в кадастралната карта, използвана като основа за изработване на подробен устройствен план.

Видно от изготвената по делото съдебно-техническа експертиза, не се установява от имота на жалбоподателя незаконосъобразно да са отнети 53 кв. м. Не са събрани никакви доказателства за наличие на непълнота или грешка в кадастралната карта, засягаща имотните граници на поземления имот, собственост на Н. Т.. Поради това и посочените основания по чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ не са били налице, като изрично следва да се уточни, че наличието на посоченото основание не е твърдяно от жалбоподателя в хода на административното производство.

В тази връзка не се споделят твърденията на оспорващото лице, че не е изяснено в пълнота дали е налице основание по чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ. Разпитано в съдебното заседание, вещото лице изрично посочи, че се е запознала с регулационния и строителния план, одобрен през 1982 г. /действащ и към момента на изготвяне на експертизата/, но не е открила данни за незаконосъобразно отнемане на 53 кв.м. от имота на жалбоподателя.

Горните аргументи мотивират съда да приеме, че оспорваната заповед представлява законосъобразен административен акт и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

Поради изложените аргументи съдът намира, че обжалваната заповед представлява законосъобразен административен акт, жалбата срещу който следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в полза на ответника и на заинтересованата страна следва да бъдат присъдени направените по делото разноски. Поради това Н. Д. Т. следва да бъде осъден да заплати на Столична община, район „П.“ направените по делото разноски за юрисконсулт в размер на 100 /сто/ лева, определен съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ.

От представените по делото доказателства се установява, че конституираният като заинтересована страна Р. Г. М. е направил разноски в размер на 2000 /две хиляди/ лева за адвокатско възнаграждение и 100 /сто/ лева – депозит за вещо лице. Основателно е направеното възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, тъй като делото не се отличава с фактическа и правна сложност. Предвид това дължимото адвокатско възнаграждение следва да бъде редуцирано до стойностите, определени в чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/ 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно - 1250 /хиляда двеста и петдесет/ лева, които следва да бъдат заплатени от жалбоподателя, заедно със сумата от 100 /сто/ лева, представляваща заплатен депозит за вещо лице.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 29-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Д. Т. срещу Заповед № РПН22-РА50-133/ 26. 10. 2022 г. на Главния архитект на Столична община, район П..

ОСЪЖДА Н. Д. Т. да заплати на Столична община, район „П.“ сумата от 100 /сто/ лева, представляваща направените разноси за юрисконсулт.

ОСЪЖДА Н. Д. Т. да заплати на Р. Г. М. сумата от 1350 /хиляда триста и петдесет/ лева, представляваща направените по делото разноси.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: